

அறநூல்களில் புணர்மொழி மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும்

சா. கிருத்திகா ^{அ, *}, பொ. திராவிடமணி ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, குந்தவை நாச்சியார் அரசு மகளிர் கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் இணைவுப் பெற்றது), தஞ்சாவூர்-613007, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Literary Reinterpretations and Principles in Moral Texts

S. Kiruthika ^{அ, *}, R. Dravidamani ^அ

^அ Department of Tamil, Kundavai Nachiyar Government Women's Arts College (Autonomous), (Affiliated to Bharathidasan University), Thanjavur-613007, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
akiruthika1991@gmail.com

Received: 08-09-2022
Revised: 05-10-2022
Accepted: 08-10-2022
Published: 15-11-2022

ABSTRACT

Grammar is an expression of political, educational and linguistic changes that take place in each era. It seems that the chronological structure of Tamil language and the lists of books have been extended through Tamil studies. However, Tolkappiyam is still the first complete text in the Tamil language. Although this book is a grammar book, it is also a book that tells the life of the ancient Tamil people. Tolkappiyam records five grammars under three divisions letter, word and meaning. Sangam literature depict the life of the ancient Tamil people. Moral literature tries to regulate ancient people's lives. Sangam literature tells the lifestyle of the people. Although the ethics of moral literature started in the literature of the Sangam period, most scholars include literature of the Sangam period in the list of virtues. The reason for such inclusion can be attributed to the extension of the list of charities. A comparison with grammar texts is essential to clarify the linguistic relevance of the texts. This article aims to investigate the archaic linguistic reference material in Pathinenkeelkanaku text and to bring out the linguistic structural features. It also reveals the difference in referential meaning used by the speakers in the literal languages, without referring to the context which has been rejected by the researchers. This article explores the referential perspective of the idioms and presents the implications.

Keywords: Metacognition, Metalanguage, Theory, Interpretation, Framework, Conceptualization, Document, Hierarchy, Positionality

முன்னுரை

தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்களாக நாற்பத்தொரு நூல்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இந்நூல்களில் தலையாயது தொல்காப்பியம். இந்நூல் மூன்று அதிகாரங்களில் மக்களின் மொழி குறித்தும், வாழ்வியல் முறை குறித்தும் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நூலோடு தமிழ்ச் செவ்வியல் பட்டியலில் குறிப்பிடப்படும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு அறநூல்களுடன் புணர்மொழி கோட்பாடு நிலையில் அணுகுகிறது. இலக்கணத்தைப் பொறுத்தவரையில் நூலில் குறிப்பிட்டிருப்பதையே நாம் மரபெனக் கொள்வோம். சில மரபாயினும் அது குறித்த தெளிவு இல்லையெனில் இலக்கண நூல்களில் இப்படியொரு மரபு இல்லையென்றும் சிலர் வாதிடுவதுண்டு. தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தின் நான்காவது இயலான புணரியலில் காணப்படும் இரண்டு நூற்பாக்களை உரையாசிரியர்கள் தனக்குரிய புணர்மொழியுத்தியாக இலக்கியங்களில் கையாண்டுள்ளனர்.

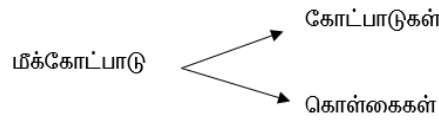
புணர்ச்சி நின்ற சொல்லின் ஈற்றெழுத்தும் வரும்சொல்லின் முதலெழுத்தும் தன்னிலையில் இணைவது ஆகும். இப்புணர்ச்சி இயல்பு, விகாரம் என இரண்டு நிலைகளாகக் கூறப்படுகிறது. ஆயினும் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் மாற்றங்களை விகாரப் புணர்ச்சிக்குள் காணலாம். பழந்தமிழ் நூல்கள் குறிப்புப்பொருள் உத்தியினை இரண்டு முறைகளில் கையாளுகின்றன. ஒன்று, மூலநூல் ஆசிரியர் கையாண்டிருக்கும் உள்ளுறை, இறைச்சி. இரண்டு, உரையாசிரியர்கள் கையாண்டிருக்கும் 'சொற்சிதைவு' பொருண்மை வேறுபாடு. இக்கட்டுரை இரண்டாவது நிலையை ஆய்வுக் களமாகக் கொண்டுள்ளது. காரணம் தற்காலத்தில் எளிமைப்பட சொற்களைச் சீர்பிரித்து இருப்பதைப் படிப்பதற்கும், சீர்பிரித்து எழுதுவதற்குமே அதிக ஆர்வம் கொண்டவர்களாக எழுத்தாளர்களும், தற்கால உரையாசிரியர்களும் விழைகின்றன. இப்போக்கின் திருப்புதலை முதன்மையாகக் கொண்டு இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகிறது. மொழியின் கட்டமைப்பு வியத்தலுக்குரிய சிறப்புடையது என்பதனை புணர்மொழி குறிப்புப் பொருண்மை மீக்கோட்பாடு கருத்துகளை வெளிக்காட்டுவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இவ்வாய்வுக் கட்டுரை ஆராய்கிறது. இப்பதிவு கீழ்க்கணக்கு அறநூல்களிலும் காணப்படுகின்றன.

மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும்

கொள்கை, கோட்பாடு, மீக்கோட்பாடு மூன்றிற்கும் சிறிது சிறிது வேறுபாடுகள் இருப்பினும், மாறுபட்ட கருத்துருவாக்கங்களைத் தோற்றுவிப்பனவாக அமைகின்றன.

“ஒரு புலத்தைப் பற்றிய மூலச்சிந்தனை, அதன் முதன்மை அறிவாகும். இதனை மீ அறிவு (meta knowledge). மீ அறிவினை மொழியைப் பற்றிய எல்லாக் கூறுகளும் அடங்கிய மூலச்சிந்தனை என்றும் சு. இராசாராம் குறிப்பிடுகிறார். இம்மீ அறிவு ஒருபுல அறிவின் கருத்துருவாக்க வரைச்சட்டத்தை உருவாக்குகின்றது.” (Rajaram, 2019).

இவ்வரையறை மீக்கோட்பாடு குறித்த தெளிவினைப் பெறச் செய்கின்றன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தத்துவார்த்த அணுகுமுறையிலிருந்து தோன்றிய கருத்தாக்க அணுகுமுறை மீக்கோட்பாடு ஆகும். இக்கோட்பாடே பல கிளை கோட்பாடுகளும், கொள்கைகளும் தோன்றுவதற்கு வேற்றிலை எனலாம். இக்கோட்பாடு கணித விஞ்ஞானிகளால் முன்வைக்கப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கோட்பாட்டிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் தந்தது மொழியியலாகும்.

மொழிக் கோட்பாடு

சைகை - ஒலி - பேச்சு - எழுத்து - ஆவணம் எனும் படிநிலை வளர்ச்சியை நோக்கி ஆய்வுகள் சென்றிருப்பினும், முதன்மைக் காலமாக இருந்தாலும், தற்காலமாக இருந்தாலும் பயன்படுத்தப்படும் மொழியானது கட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே நடைபோடுகிறது என்று கூறலாம். காரணம், இலக்கணம் என்ற வரப்பு சரியாக கட்டப்பட்டிருப்பதுதான். தொல்காப்பியம் தொடங்கி தற்கால இலக்கணங்கள் 'வரைச் (+) சட்டத்தை' முறையே பின்பற்றுவது ஆகும். அதனைப்போல் தமிழின் மூத்த பனுவல் தொல்காப்பியம் தொடங்கி இலக்கண நூல்கள் பலவும் காலச்சூழலுக்கு இடம் தந்து பயன்பாட்டு மொழிகளுக்கும் இடந்தந்துள்ளன என்பதனை மறுக்க இயலாது. இப்போக்கு உரையாசிரியர்கள் தங்கள் உரைகளில் சொற்பிரிப்புகள் கொண்டு குறிப்புப் பொருள் காண்பதற்கு ஒப்புடையவையாக அமைந்துள்ளது.

குறிப்புப் பொருள்

பலரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கொள்கைகள் கோட்பாடுகள் என்று வரையறுக்கப்படுகின்றன. 'குறிப்புச் சொல்லால் உணர்த்தப்படும் பொருள்' (நா. கதிரைவேற்பிள்ளை, 2003) குறிப்புப் பொருள் எனப்படும்.

குறிப்பு மொழி

வெளிப்படையாக உணர்த்தாமல் குறிப்பால் உணர்த்தி நிற்பதனையே 'குறி', 'குறிப்பு' என்றும் கூறலாம். குறிப்பினால் பொருளுணர்த்தும் சொல் குறிப்பு மொழி எனப்படும் (Kadhiraiverpillai, 2003).

குறிப்பாகப் பொருளுணர நிற்கும் மொழிகள். அவை ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரம், தகுதி, ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை, முதற்குறிப்பு, தொகைக்குறிப்பு, வினைக்குறிப்பு பிறவுமாம் என்று பொருளுரைக்கின்றார் (Singaravelu Mudaliar, 2004).

குறிப்பு மொழி - குறிப்புப் பொருள் பயன்பாட்டிற்குக் காரணம், செய்யுளில் பாடலாசிரியர்கள் இடமளித்ததை முறையாக உரையாசிரியர்கள் பயன்படுத்தி பொருண்மை சுவையூட்டலும், மக்களின் வாழ்விற்குத் தேவையான புதுக்கருத்தினை கோட்பாடு அடிப்படையில் புகுத்தல் என்றுரைக்கலாம்.

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை 'பிறவுமாம்' என்று கூறியிருப்பதிலிருந்து தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் புணர்மொழியில் ஒலி வேற்றுமையும் குறிப்புப் பொருளினை உணர்த்தவல்லன என்பதனை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

“எழுத்தோ ரன்ன பொருள்தெரி புணர்ச்சி

இசையில் திரிதல் நிலைஇய பண்பே (Ilampuranar, 2015)

அவைதாம்

முன்னப் பொருள புணர்ச்சி வாயின்

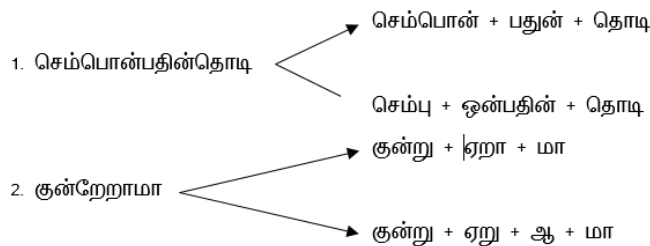
இன்ன என்னும் எழுத்துக்கடன் இலவே” (Ilampuranar, 2015)

என்னும் நூற்பாக்கள் ஒலி வேறுபாட்டால் பொருள் வேறுபடுவதை மொழிகின்றனர்.

ஒலி வேறுபாடும் பொருள் வேறுபாடும்

குறிப்புப் பொருளானது எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல் என்னும் ஒலி வேறுபாட்டின் காரணமாகப் பொருள் வேறுபட்டு ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பொருண்மைகளைக் குறிப்பிடுவதற்கு ஏற்றதாக அமைகின்றன. புணர்ச்சிக்கு வரையறை கூறுவதுபோன்று 'நிறுத்தச் சொல்லும் குறித்து வருகிளவியும்' (தொல். நா.) என்று வரையறுத்துவிட முடியாது என்பதற்குத் தொல்காப்பியர் 'இன்ன என்னும் எழுத்துக் கடன் இலவே' என்று குறிப்பிடுவது சான்றாக அமைகிறது.

இப்போக்கு நிலை உணர்ந்த இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்கினியரும், 1. செம்பொன்பதின் தொடி, 2. குன்றேறாமா எனும் இரண்டு தொடர்களைச் சான்றாதாரங்களாக மொழிகின்றனர்.

செம்பொன்பதுன் தொடி என்ற சொல் சொற்சிதைவின் அடிப்படையில் முறையே,

1. பொன்னானது பத்து தொடி அளவுடையது
2. செம்பானது ஒன்பது தொடி அளவுடையது

எனும் மாறுபட்ட பொருளினை எடுத்தோடுதல் சொல்வோன் குறிப்பினால் நிகழ்கிறது. இதுபோன்று 'குன்றேறாமா' என்ற தொடரானது முறையே, குன்று என்னும் இடப்பெயர் 'ஏறா' எனும் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சச் சொல்லுடன் புணருகையில்,

1. குன்றின் மீது ஏறாத விலங்கு

என்றும், 'ஏறு' கட்டளைப் பொருண்மையுடைய சொல்லாக ஒலிப்படும்போது,

2. குன்றின்மீது ஏறும் காட்டுப்பசு எனப் பொருள்கொள்ள இடமளிக்கிறது.

“இத்தொனிப் பொருண்மை குறித்து நன்னூலாரும்,

எழுத்தியல் தரியாப் பொருள்திரி புணர்மொழி

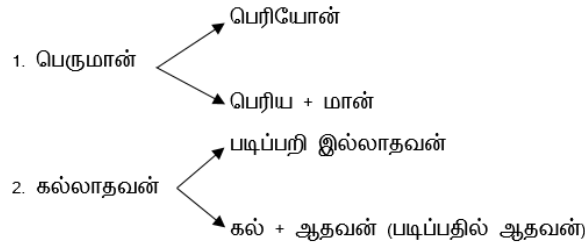
இசைத்திரி பால்தெளி வெய்தும் என்ப” (நன். 391)

என்ற நூற்பாவிலும்,

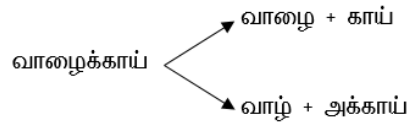
“எழுத்தோ ரன்ன பொருள்தெரி புணர்ச்சி

இசையில் திரிதல் நிலைஇய பண்பே” (இ.வி.62)

என்ற நூற்பாவிலும் குறிப்பிட்டிருப்பது, தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பிருந்தும் இடைக்காலங்களிலும் இம்முறை வழக்கிலும் செய்யுளிலும் இருந்திருப்பதனைத் தெளிந்துகொள்ள முடிகிறது.

தற்காலத்திலும் இப்போக்குகள் தொடர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன என்பதற்கு, போன்ற சொற்களைச் சான்றாகக் கூறலாம். திரைப்படங்களிலும் நகைச்சுவைக்காக இருதொனி பொருண்மை குறித்த சொல்லாடல்கள் பயன்படுத்துவதனைப் பார்க்கலாம். சான்றாக,

என்ற தொடரை மொழியலாம்.

அறநூல்களில் ஒலிவேறுபாடும் கோட்பாடுகளும்

மனிதன் தனக்குத் தேவை என எதைக் கருதுகிறானோ, அத்தேவை பிறருக்கும் அவ்வச் சூழலில் உரித்து என்பதனை அறிந்து செயல்படுவது 'அறம்' எனப்படும். 'அறம்' என்ற சொல்லிற்கு 'மனிதநேயம்' என்றும் பொருண்மை காணலாம். அறநூல்கள் பல இருப்பின் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை கீழ்க்கணக்கில் உள்ள பதினொரு அறநூல்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. இவ்வற நூல்கள் அகர வரிசையில் வரிசையமைக்கப்பட்டு ஒலி வேறுபாடு பொருண்மை உரையாசிரியர்களால் மொழியப்படுகிறது.

அறநூல்களில் புணர்மொழி குறிப்புப்பொருள் கோட்பாடுகள்

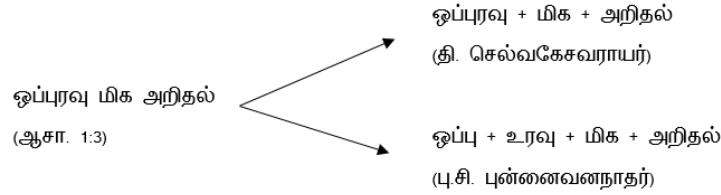
ஒருவன் நல்லொழுக்கம் உடையவனாக இருப்பானாயின் சில நற்குணங்கள் அவனை விட்டு அகலாது இருக்கும் எனும் பொருண்மை கொண்ட

“நன்றி யறிதல் பொறையுடைமை இன்சொல்லோ

டின்னாத எவ்வுயிர்க்குஞ் செய்யாமை கல்வியோ

டொப்புர வாற்ற வறிதல் அறிவுடைமை” (ஆசா. பா. 1)

இப்பாடலில்,

எனக் காணப்படும் சொற்சிதைவிற்கு முறையே,

1. பெரியோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஞானத்தினை மிக அறிதல்
2. சான்றோர் கூறும் அறக்கருத்திற்கு உடன்படும் தன் மனவலிமையை மிக அறிந்திருத்தல்.

என்ற மாறுபட்ட பொருள்களை தொனிக்குறிப்பில் உரையாசிரியர்கள் எடுத்தாளுகின்றனர்.

ஆசாரக்கோவையில் கூறப்பட்டதனைப் போன்று கீழ்க்கணக்கு அறநூல்கள் பிறவற்றிலும் தொனிக் கோட்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்நூலில் எழுபத்திரண்டு இடங்களில் இப்பயன்பாடு உள்ளது. ஆய்வுக்கட்டுரையின் சுருக்கம் கருதி சில எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டுமே இங்குக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

1.	கோல்கோடி மாராயம்	கோல்கோடி + மாராயம்	
		கோல்+கோடி+மாராயம்	
2.	கொடும்பாடுடையார்	கொடும்பாடு + உடையார்	
		கொடும்+பாடு+உடையார்	
3.	உட்குடைத்தாவென்று	உட்கு+உடைத்தா + வென்று	நாணந் தருவனவற்றை வெல்லுதலும்
		உட்கு+உடைய+தா+ வென்று	நாணுதலையுடைய வருத்தத்தை வெல்லுதலும்
4.	ஒடுநீர் புக்கார்	ஒடு+நீர்+புகு+ஆர்	ஒடுநீரின்கண் புகுந்தவர்
		ஒடுநீர்+புக்கு+ஆர்	புறம் காட்டி ஒடுபவர்
5.	தட்டித்துப் பிச்சை புக்கு உண்பான்	தட்டித்து+பிச்சை+ புக்கு + உண்பான்	தாளமிட்டு பிச்சை கேட்டு உண்பான்
		தட்டி+து+பிச்சை+புக்கு + உண்பான்	கைதட்டி சோற்றுப் பிச்சை கேட்டு உண்பான்
6.	ஆதிபகவன்	ஆதி+பகவன்	ஆதியாகிய பகவன்
		ஆதி+பகவு+அன்	பகுத்தறிவு உடையவர்களே

			முதன்மையானவர்கள்
7.	தூரவிடல்	தூரம்+விடல்	தூரம் விட்டு விலகல்
		தூர்+அம்+விடல்	தூர்ந்து போகும்படி செய்தல்
8.	கண்ணில் குழியுள்	கண்ணில்+குழி+வள்	கண்ணில் குழியுள் வளரும்
		கண்+இல்+குழியுள்	வஞ்சனை என்னும் பயிர் கண்ணோட்டமின்மை என்னும் பாத்தியுள் வளரும்

அம்பாயுள் புக்கு விடும் (பழ. 393:4), யாப்பிலோரை (முது.3:1), சீருடையாண்மை (முது.2:10), சோராக்கையன், உட்குல் வழி (முது.9:9), போன்ற தொடர்கள் கீழ்க்கணக்கு அறநூல்களில் காணப்படுகிறது.

இருசொற்சிதைவு மட்டுமின்றி 'நூற்பட்டார் பூங்கோதாய்',

1. நூல்பட்டு+ஆர்+பூ+கோதாய்
2. நூல்பட்டார்+பூ+கோதாய்
3. நூல்+பட்டு+ஆர்+பூ+கோதாய்

என்ற தொடர் மூன்று பிரிப்புகளையும் கொண்டு இருப்பதற்குச் சான்றாய் அமைகிறது. இதனைப் போன்று தாப்பாளர் (ஏலாதி, 56:1) உட்பட ஏழு இடங்களில் மூன்று வேறுபாடுடைய கருத்துகள் கொண்ட பாடல் தொடர்கள் அறநூலில் காணப்படுகிறது.

உரையாசிரியர்கள் 'இசையில் திரிதல்' கோட்பாடு

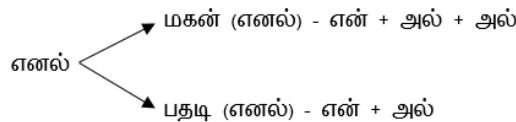
நன்னூலார் அகப்புணர்ச்சியைப் 'பகுபதம்' என்று கூறுவார். புறப்புணர்ச்சியானது புறநிலை, புதைநிலை என்று இரண்டு நிலைகளைக் கொண்டவையாக அமைகின்றன.

சொல்லியல் நிலையில் புறநிலை அமைப்பு நிலை அமைப்பிலிருந்து மாறுபட்டதால் இரண்டு வேறு அமைப்பு உள்ளது தெளிவாகும் (செ.வை. சண்முகம், 1980) என்ற கருத்தினோடு,

"பயனில்சொல் பாராட்டு வாளை மகனல்

மக்கட் பதடி எனல்" (குறள். 196)

என்னும் குறளில் பயின்று வரும் 'எனல்' என்ற சொல் இரண்டு உருபங்களையும், மூன்று உருபங்களையும் கொண்டவையாக அமைந்துள்ளது.

அசைகெடல் முறையிலும் குறிப்புப் பொருண்மை உள்ளது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாய் அமைந்துள்ளது.

மேற்கண்ட போக்கு உரையாசிரியர்கள் மொழியின்மீதும் மொழிக் கட்டமைப்பின்மீதும் கொண்டிருக்கும் பற்றினை வெளிக்காட்டுகிறது. சிறப்பாக தொல்காப்பியத்தின் வழி அமைந்திருந்த இப்போக்கு தற்காலத்தில் நூற்பாவின் மனனப் பொருளோடு நின்றுவிட்டது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும்.

முடிவுரை

அறநூல்களில் புணர்மொழி மீக்கோட்பாடும் கோட்பாடுகளும் என்ற கட்டுரையில் புணர்மொழி. புணர்மொழி வகை குறித்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஒட்டுநிலை மொழியானத் தமிழ்மொழி தனித்து

விளங்கக்கூடியதாயினும் மொழியப்படும் பண்பிலும் சிறப்புத் தன்மையைப் பெற்றுள்ளன என்பதனை மீக்கோட்பாடு - கோட்பாடுகள் - கொள்கைகள் என்று இதன் விரிவாக்கத் தன்மையிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம். மனிதனின் வாழ்வினை நெறிப்படுத்தும் நூல்களான கீழ்க்கணக்கு அறநூல்களிலும் தொனிப்பொருண்மையினைத் தொல்காப்பியர் வழிநின்று உரையாசிரியர்கள் பயன்படுத்தியிருப்பதனை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. பதினொறு அறநூல்களிலும் மொத்தம் 72 இடங்களில் புணர்மொழி குறிப்புப் பொருள் கோட்பாடுகளைக் காண முடிகிறது. பதினொரு அறநூல்களில், திருக்குறளில் 19 இடங்களில் தொனிக் கோட்பாட்டினைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அடுத்த நிலையில் ஏலாதி 11 இடங்களில் தொனிப்பொருண்மை பொருள் மாறுபாட்டினை புகுத்த இடமளித்துள்ளன. இதில் குறைந்த அளவு இடமளிக்கும் நூல் ஆசாரக்கோவை. இந்நூலில் ஓரிடத்தில் மட்டுமே இப்பயன்பாடு காணப்படுகிறது. காரணம் ஆசாரக்கோவை அன்றாட வாழ்க்கையின் நெறிகளை மொழிவதால் இதில் கோட்பாடுகளை உரையாசிரியர்கள் புகுத்த இடமில்லை என்றும் கருதலாம். திருக்குறளில் அதிக இடங்களில் ஒலிவேறுபாடு பொருண்மை காணப்படுவதற்குக் காரணம், இந்நூல் சமயத்தாலும், கருத்தாலும் பொதுமைத்தன்மை நிறைந்திருப்பதனால் என்பதற்கு கருத வாய்ப்புள்ளது. தற்கால இலக்கியங்கள் இதன் சிறப்பை உணர்ந்து தொடரமைப்பில் மீக்கோட்பாடான இசையில் திரிதல் பண்பினைப் பயன்படுத்தித் தொடரமைத்தல் வேண்டும். தமிழின் பழமையும் பெருமையும் வியப்பு நிலையில் அமைவதற்குத் தொனியினைக் கையாளுதல் அவசியம் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை முடிவாக முன்வைக்கிறது. ஆதலால் சொற்களின் சொற்சிதைவு மட்டுமே இக்கட்டுரையில் பட்டியலிட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. இக்கட்டுரையில் மொழிந்திருக்கும் உரையாசிரியர்கள் தரும் சொற்சிதைவுக் கோட்பாடு பொருண்மை புதியதாகச் சொற்சிதைவு செய்து தொனிப்பொருண்மை காண விழைவோர்க்கு வழிகாட்டியாகவும் இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமையும் என்பதனை துணிந்துரைக்கிறது.

References

- Ilampuranar, (2015) Tholkappiyam, Saratha Pathippagam, Chennai, India
 Kadhiraiverpillai, N. (2003) Tamil Mozhi Agarathi Sempathipu, Narmatha Pathippagam, Chennai, India
 Rajaram, S. (2019) Ilakkanaviyal Meekotpadum Kotpadugalum, Kalachuvadu Publications, Nagercoil, India
 Singaravelu Mudaliar, A. (2004) Abithana Chintamani, Seethai Pathippagam, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License